

zvečer se vzdigne 5 do 6 tatov iz vasi Cer. Št. J. f. v neki hram, ki prav na samotnem kraji pod gorjanskim hribom stoji, vino krast. Pa preden ukradeno blago v namenjeni kraj odnesó, si zakurijo v hramu ogenj, pa se vina dobro nalukajo. Bili so tako židane volje, da so jeli zdravice popevati, menivši, da v tako samotnem kraji jih nihče ne posluša. Pa včasih ima vsaki germ ušesa! Iz neke druge bližnje vasi M. sta ravno v tej samotni dva lovca s puškami volka pričakovala, in ker tako pozno pri njima znanem hramu luč in veselo petje začutita, se bližje tje po snegu plazita ter tatove — keršene volkove — zapazita. Sama si jih pa ne upata zmoči, tedaj hitro še nekoliko sosedov skličeta, da se z njima na ta čudovitni lov podajo. Tri teh tatovskih volkov zasačijo, drugi so jo odnesli.

Gotovo bi bil to namest divjih volkov dober lov, ako bi le eden zmed tatov obležal ne bil, ker so ga tako stepli, da je še tisto noč proti jutru umerl. Lepstanski.

Iz Ljubljane. Presv. cesar so 17. febr. svetovavca c. k. deželnega poglavarstva in častnega korarja gosp. dr. Simona Ladinig-a prošta ljubljanske škofije z naslovom in častjo c. k. svetovavca deželnega poglavarstva, — gosp. Jožefa Zupana, namestnika šenklaškega fajmoštra, pa korarja izvolili. — Danes zjutrej je imel iz Carigrada pridši gosp. baron Bruk iz Tersta skoz Ljubljano na Dunaj iti.

Novičar iz raznih krajev.

Kdaj in kako se smé prodajati kaka občinska ali srenjska lastnina, določuje razglas c. k. česk. deželnega poglavarstva takole: Občina ali srenja smé kakošno lastnino le tadaj prodati, ako deželno poglavarstvo v to dovoli; dovoli se pa kaj takega le takrat, ako se dokaže, da ne le za zdaj temuč tudi za prihodnji čas to očitno dobiček donaša občini (srenji), ali da se bojo potem srenjske zemljiša bolje obdelovale, ali da je to zavolj javnih vzrokov potrebno ali koristno. Če tedaj kaže, da bi prav ali potrebno bilo, ako se kaka srenjska lastnina prodá, mora to srenjski odbor skleniti; pri tem sklepu morate pa naj manj dve tretjini odbornikov pričujoče biti in čez polovico zbranih odbornikov mora v prodajo dovoliti; pomenki in sklepi tega zbora se morajo razločno zapisati v protokol. Ako je sklep prodaje storjen, imajo vse, kar prodajo zadeva, župan in kantonska gosposka izpeljati. — V Dalmaciji je za vjetje vojaškega begúna (deserterja) darilo ali naglavnica od 22 fl. 18 kr. na 24 fl. povišana. — „Austria“ oznanja, da se iz Poljskega spet smé pšenica v naše cesarstvo (v Krakovo) voziti. — Požar na Hradšinu v Pragi je cesarskim sobam tako malo škodoval, da se bojo cesar Ferdinand spet kmali v svoje stanovanje preselili. — Tisti napad rusovske armade na Eupatorio, ktere ga smo zadnjič omenili, je vendar le resnica, ktero poterjujejo vse novice in knez Menšikov sam, le s tim razločkom, da pravi: „17. febr. je peljal general Krulov en oddelk rusovske armade na razgled proti Eupatorii, topničarji so začeli streljati na Turke in so jim posmodili 5 vozov smodnika in demontirali nektere topove; ko pa je rusovska armada se prepričala, da ji 40 000 Turkov nasproti stoji z 100 topovi, se je spet nazaj umaknila“. Omerpaša terja hitro vse konjike iz donavske armade, ker pravi, da ne more pred nad Ruse iti, dokler nima 18.000 konjikov. Francozi in Angleži stojé zdaj že tikoma zidovja Sevastopoljske terdnjave, pripravljeni na naskok. Ko je unidan general Canrobert francozki armadi oklicati dal: naj se oglasi 10.000 vojakov, ki so prostovoljno pripravljene za naskok terdnjave, se je oglasilo vsih 40.000. Čeravno cesarju Napoleonu vse odsvetuje, naj bi ne šel v Krim, ker bi utegnil prihod njegov francozko armado zlo povzdigniti čez angležko, to pa razdvoiti edinstvo

dosedanje, še vendar nek ni opustil tega namena, ker je v vsih svojih sklepih nepremakljiv. 28. febr. je šel v Boulogne in odtod se pričakuje razglas zastran odhoda v Krim. — Angležko ministerstvo se bo počasi vendar iznova osnovalo; že se imenujejo možje, ki jih je Palmerston izbral v ministerstvo; tudi lord Russel je med njimi kot minister nasebin. Zdaj pa gré Russel čez Berlin na Dunaj, kjer se bo v malo dneh (pravijo 7. dan t. m.) začel tisti imenitni kongres (shod), v katerem bo določeno: ali bo kmali mir ali pa vojska, kakošne še morebiti svet vidil ni; rusovska vlada bo namestovana pri tem zberu po 2 poslancih (Goršakov in Titov), turška tudi po dveh (Arif Effendi, drugi še ni znan), angležka tudi po dveh (Westmorland in Russel), avstrijska tudi po dveh (Buol-Schauenstein in Prokesch-Osten), francozka pa le po enem (Bourqueney). Pruske vlade ni zraven. Vradni dunajski časnik „Oest. Corr.“ pravi od tega kongresa: „Radi spoznamo, da izid tega pogajanja, kakor vsako človeško početje, je v božjih rokah; vendar se bode prevažno to opravilo za pomirjenje sveta začelo pod okoljšinami, ki le dobro obetajo“. — Sardinski vladi, ki se je po mislih rusovskega cara zoper mednarodno pravo pridružila zvezi Angležev in Francozov, je rusovska vlada napovedala vojsko.

Kako v Slavonii jokaje se za merliči tožujejo.

Na grobu maternem.

Jaoh, majko! željo moja! ¹⁾
 Jaoh, majko! rodjenico moja! ²⁾
 Pusta kučo ³⁾ moja! Prazna kučo moja!
 Težka bēdo ⁴⁾ moja! Huda srečo ⁵⁾ moja!
 Tko će mene, majko! svetovati?
 Tko će mene podpomagati? ⁶⁾
 Kome ću se odsad pohvaliti? ⁷⁾
 Kome ću se odsad potužiti?
 Na kog' ću se odsad osloniti?
 Mila majko, drago ime sladko!
 Šutiš ⁸⁾, majko? ništa ne govoriš?
 Što će tvoje nejačke ⁹⁾ sirote
 Sad brez tebe na sunašcu jarku ¹⁰⁾?
 Tko li će ih, majko! odévati!
 Tko li će ih, majko! obuvati?
 Tko li će im postelju sterati ¹¹⁾?
 Tko li će ih, majko! umivati?
 Tudja će ih majka uspavljivat ¹²⁾,
 Tudja će ih majka odévati,
 Tudja će im postelju sterati.
 Jadne ¹³⁾ tvoje nejačke sirote,
 Kuda će se sada potépati?
 Jao od dērvca do sinja kamena ¹⁴⁾,
 Od nemila do nedraga ¹⁵⁾.

¹⁾ Jugoslovensčina spreminja a žensk. spola v 5. sklonu v o, pa le pri imenih, pri prilogih pa ne. — ²⁾ Rodnica, to je, porodnica. — ³⁾ Hiša, primeri „koča“. — ⁴⁾ Nadloga. — ⁵⁾ Sreča, staroslov. srešča (occursus) iz „rēt“, ob-rēsti, rešću, nahajati, najti, nahajam, Mat. 8. 28: srešću, srēsti = srečam, srečati; tedaj je pomenjala nekdanj „sreča“ vse, kar koli se je komu pripetovalo dobrega ali hudega (zlega) — was immer Einem begegnete. (Gl. Miklos. Rad.) Beli Krajnci pravijo še: zla sreča te zadela! Bog daj srečo dobro! — ⁶⁾ Glag. nedovrš. od -podpo-moči. — ⁷⁾ ću, hoću = čem, hočem, tukaj pa = bodem: komu se bódem od sedaj (poslej) pohvalili; „kome hoću (ću), da se pohvalim? To bi se pa reklo po naše: komu se hočem (čem) pohvaliti? — ⁸⁾ Molčiš. — ⁹⁾ Nejačke, to je, slabe. — ¹⁰⁾ Na sončicu žarkem. — ¹¹⁾ Sterati = razprostirati, porgrinjati, postiljati. — ¹²⁾ Spati spravljati, zazibovati, einschläfern. — ¹³⁾ Revne; belim Krajncem je pa jaden = jezen; jad = jeza (tudi strup); jadjliv, jadjlivec — kdor se rad jadi (jezi), včasih tudi „jähzornig“. — ¹⁴⁾ Od drevesica do sivega kamna. — ¹⁵⁾ Od nemilega do nedragega, to je, od zla do zla. Beli Krajnci pravijo še včasih po starem: vsega dobra — namesto: dobrega, tudi: „iz lepa“, „iz gerda“, „iz dobra“, „iz huda“, ali: „z lepa“, „z gerda“ itd. Drugod, kodar so že zabili priloge tako po starem sklanjati, pravijo: „z lepo“, „z gerdo“ (menda „vižo“).